

[Rager.]

Det var det ærede Medlem Hr. Drachmann, der bl. a. mente dette. Jeg fejrer disse Indvendinger til Side.....

Formanden: Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er Sædvane at drage Udvalgsforhandlingerne med ind i Debatten her.

Rager: Jeg beklager, at jeg ikke kan faa Lejlighed til at omtale dette til Bunds; men jeg rejser stadig dette Krav, og idet jeg rejser det, siger jeg, at jeg maa feje disse Indvendinger til Side under Hensyn til, at ingen kan garantere for, at hele Spørgsmaalet alligevel ikke paa en eller anden Maade bliver bragt frem til Undersøgelse. Jeg gør det ogsaa, idet jeg gentager, hvad jeg sagde ved første Behandling, fordi det for Bestyrelsen maa være af Værdi, at den faar Lejlighed til, hvis den er ren, da at faa det bevist. Jeg gør særlig opmærksom paa, at f. Eks. en Mand som Generalkonsul Johan Hansen, der i mange Aar har siddet i Bestyrelsen, og som praktisk talt Aar efter Aar har været den advarende Røst, men har været i Mindretal, ikke kan staa sig ved at være med, naar Sagen bedømmes under eet.

Jeg henstiller derfor atter til dem, som det tilkommer at tage Anledning til Aktion i dette Tilfælde, at tage den.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller omtalte før, at man kunde ogsaa være gaaet Likvidationsvejen, og anførte nogle af de Grunde, der talte imod denne. Jeg vil dertil gerne sige, at det ærede Medlem glemte den væsentligste, nemlig det Spørgsmaal, som er fremhævet udtrykkeligt flere Gange af Undersøgelsesudvalget, om det under disse Forhold havde været muligt at bevare Licenstagningen, Licenskontrakterne. Dette var jo det afgørende for, at man ikke kunde gaa til Likvidation.

Med disse Bemærkninger og med den Henstilling, jeg hér har rettet til de aktiontagende i en saadan Sag, skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Hans Hansen (Rørby): Af de Taler, der nu er holdt af de ærede Medlemmer, der har været med i Udvalgsarbejdet, fremgaar med al ønskelig Tydelighed, at Betænkningens Korthed staar i fuldstændig Modsetningsforhold til selve Sagens Omfang. Der er i Dag egentlig sagt ganske det modsatte af det, der staar i Betænkningen. I Betænkningen staar nemlig, at Udvalget har været af den Formening, at den eneste Mulighed for en Fortsættelse af Dele af

Burmeister & Wain's Virksomhed er en Accept af Undersøgelsesudvalgets Forslag. Det har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skrevet under paa; men saa staar det ærede Medlem her og siger, at selvfølgelig kunde en Likvidation have skabt et Skibsværft. Her tror jeg naturligvis i Overensstemmelse med de Betragtninger, jeg har gjort om hele det Spørgsmaal, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ret. Men Grunden til, at Likvidationen ikke kunde finde Sted i Tide, var kun, at Staten blandede sig ind i Forholdet og foregreb Begivenhedernes Gang ved at gennemføre Moratorieloven, som forhindrede, at der fandt en naturlig Likvidation Sted i Henhold til bestaaende Love, Konkurslov og Aktieselskabslov. Der er et andet Forhold, som forekommer mig meget interessant. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. S. Munk, siger, at Spørgsmaalet om en Overtrædelse af Aktieselskabsloven er fremført i Udvalget, men det fremgaar ikke af Betænkningen. Saa hører vi det ærede Medlem Hr. Rager staa her og sige, at efter hans Formening har Bestyrelsen handlet uforsvarligt. Det, der blev forlangt ved Lovforslagets første Behandling, var en Undersøgelse og Oplysning for Rigsdagen — inden der stemmes — om, hvordan Bestyrelsen og Direktionen har handlet. Det foreligger der ikke et Kvidder om, og saa ser vi den Mærkværdighed, at flere af Udvalgets Medlemmer staar op og kritiserer det efter at have underskrevet Udvalgets Betænkning. Saaledes som Sagen ligger, er det, som jeg sagde ved første Behandling, rigtigt, at Rigsdagens Medlemmer springer ud i det tomme Rum ved at stemme for det foreliggende Forslag, da de ikke ved, hvad de gaar med til, og hvis der sker et eller andet derude, og den Ordning, Rigsdagen her gaar ind for, ikke kan holde, saa er det ganske sikkert, at Rigsdagen igen faar Sagen til Behandling og faar det moralske Ansvar for den Vedtagelse, der nu skal finde Sted. Af disse Grunde vil vi altsaa stemme imod, at Staten blandes ind i dette Forhold, ud fra de Betragtninger, jeg har gjort gældende baade ved Behandlingen af Moratorielovforslaget og ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Munch-Petersen: Allerede ved første Behandling af dette Lovforslag kunde jeg paa Kommunistisk Partis Vegne erklære, at vi var Modstandere af dette Lovforslag, som allerede den Gang var vedtaget. Det ærede Medlem Hr. Rager afbrød mig med den Bemærkning, at det ikke var vedtaget endnu, og jeg maatte jo ogsaa give ham Ret